

forslag om, at der efter § 1 skulde indsættes en ny Paragraf af følgende Indhold:

- »a. Krigskonjunkturskatten beregnes af *udprægede Krigsindtægter*, naar Statteyderens Arbejdsindsats og forretningsmæssige Risiko ikke staar i et rimeligt Forhold til den opnaaede Fortjeneste.
- b. Hvis en Skatteyder i et eller flere Aar af Sammenligningsaarene har haft *unormalt smaa Indtægter*, der paavirker Merindkomstansættelsen, skal der tages Hensyn til dette ved Skatteberegningen.
- c. Skattepligtige *Indtægter paa 30 000 Kr. og derover* beskattes efter Krigskonjunkturbeskatningens Regler af den Del af Indkomsten, der ligger over 30 000 Kr., selv om der i Sammenligningsaarene foreligger tilsvarende Indtægter.«

Desuden skulde §§ 32—43 angaaende Merindkomstskat og bunden Opsparing af *kooperative Virksomheder* udgaa.

Til Ændringsforslaget var knyttet følgende Bemærkninger:

»Rigsdagen er valgt til at varetage den offentlige Administration fremfor den private. Den tvungne Opsparing bør derfor overføres til Stat og Kommune i Forhold til de Merindkomster, der skyldes Skatteydernes forhøjede skattepligtige Indtægter.

Tvangsopsparingen bør indsættes paa en spærret Konto i Nationalbanken, der ikke kan røres, før de skattepligtige Indtægter gaar ned.«

Af Bondepartiets to Ændringsforslag forkastedes det ene med 91 Stemmer mod 5 og det andet med 90 Stemmer mod 5.

Ved Sagens 3. Behandling i Folketinget stillede *Jens Thomsen* derefter Forslag om, at Lovforslagets Behandling standsedes, og at Sagen blev henvist til fornyet Overvejelse af Udvalget, for at man kunde naa frem til en efter hans Opfattelse mere retfærdig og forsvarlig Løsning. Dette Forslag forkastedes imidlertid med 97 Stemmer mod 2, og Lovforslaget vedtoges derefter med 96 Stemmer mod 4.

I *Landstinget* pointerede *Finansministeren* i Overensstemmelse med, hvad han forud havde udtalt i Folketinget, at den fra forskellig Side ytrede Frygt for, at Opsparingsbeløbene ikke vilde blive tilbagebetalt, ubetinget var uden Grund i Virkeligheden. De Ændringer, som Reglerne om bunden Opsparing var undergaaet i Folketinget, havde derfor ikke til Hensigt at underbygge Sparernes juridiske Ret til at kræve Beløbene tilbagebetalt af Staten, thi denne juridiske Ret eksisterede, hvad enten der blev ydet Renter af Pengene eller ej.